

in principio, & Doctorem Nauarro in Enchi-
 ridione cap. 4. & cap. 25, num. 133. vbi dicit q̄
 peccat mortaliter, qui non discit ea, quę neces-
 sario scire tenetur ratione beneficij, vel offi-
 cij, neq; vult illud renuntiare. Porro q̄ Sacer-
 dos quatenus est solum sacrificus, est obliga-
 tus scire, legere, cantare, & construere: qua-
 tenus vero minister est Sacramenti, scire de-
 bet cuiuscunq; Sacramenti formam, materiam,
 & modum debitum administrandi. Et quate-
 nus Confessarius, & iudex fori conscientię,
 scire debet ea, quę ad hoc munus recte obeun-
 dum sunt necessaria. Quo fit primò, vt Reli-
 giosis, & quibus non est onus curę animarum
 neq; audiendi confessiones, satis sit scire, quę
 sunt necessaria presbytero. Secundò, q̄ qui ha-
 bet predi&um onus, ignorans ad id necessa-
 ria, tenetur discere illa: aut relinquere onus
 vt dictum est. Et ita qui licet sit idoneus ad
 aliquòd beneficium, si tamen non est idoneus
 ad id quod obtinet ratione loci, aut persona-
 rum subditarum, & non vult discere quo fiat
 talis, non debet absolui. Hęc Nauarro. Vides
 ergo quanta obligatione ligetur, qui se ingessit
 ad confessiones audiendas. Cum ergo Fra-
 tres non solum se ingesserint pro instruedis

¶ ***

3

Popu-